

ללוח את ממונו שלו, אלא **מְכַאן** יש ללמוד לְכַעַל חוֹב שְׁקוּנָה
 מְשֻׁבָּן, ולכך כשהוא נותנו ללוח העני להשתמש בו הרי זו 'צדקה',
 ורבי עקיבא סובר כרבי יצחק, ולכן כשאבד המשכון ואין המלוה יכול
 להשיבו ללוח, אבד החוב, ורבי אליעזר חולק על רבי יצחק וסובר
 שאין למלוה קנין במשכון, ולכן אינו נחשב אלא שומר חנם, ואינו
 מפסיד כלום מחובו כשאבד המשכון.
 תמדה הגמרא: לִימָא דְרַבִּי יִצְחָק תַּנְאִי הִיא – וכי דין זה של רבי
 יצחק תלוי במחלוקת רבי אליעזר ורבי עקיבא, וְתִיבְרָא – וכי אפשר
 להסביר כך את מחלוקתם, והרי אִימור דְאָמַר רַבִּי יִצְחָק – עד כאן
 לא אמר רבי יצחק שהמלוה קונה את המשכון, אלא באופן שְׁמֻשְׁבָּנו
 שְׁלֵא בְשַׁעַת הַלְוָאָה – שלא נטל המלוה המשכון מהלוח בעת
 ההלוואה אלא לאחר שהגיע זמן הפרעון ולא פרעו, שהרי הפסוק
 שממנו למד רבי יצחק את דינו נאמר באופן זה, ובאופן זה מסתבר
 שקונה את המשכון כיון שנטלו לצורך גביית החוב, לאחר שהלוח
 לא פרעו מרצונו, אבל אם מְשֻׁבָּנו בְשַׁעַת הַלְוָאָה, מִי אָמַר – וכי גם
 בזה אמר רבי יצחק שקונה המלוה את המשכון, והרי באופן כזה אינו
 נטל את המשכון לצורך גבייה אלא לראיה וזכרון דברים בלבד,
 ובאופן כזה מסתבר שלא יקנה המלוה את המשכון, וכיון שרבי
 אליעזר ורבי עקיבא נחלקו במשכון הניטל בשעת ההלוואה, כלשון
 הברייתא 'המלוה את חבירו על המשכון', אין לומר שנחלקו בדינו
 של רבי יצחק העוסק במשכון שניטל שלא בשעת ההלוואה.
 מבאר הגמרא את מחלוקתם באופן אחר: אָלָא, באופן שְׁמֻשְׁבָּנו
 שְׁלֵא בְשַׁעַת הַלְוָאָתוֹ, כּוּלֵי עֲלָמָא לֹא פְלִיגי דְאִית לְהוּ דְרַבִּי יִצְחָק
 – הכל סוברים כרבי יצחק, שהמלוה קונה את המשכון, וְהָכֵא –
 וכאן, מדובר בְּמֻשְׁבָּנו בְשַׁעַת הַלְוָאָתוֹ, וּבְשׂוּמַר אַבְדָּה קְמִיפְלְגִי –
 ומחלוקתם היא בדין שומר אבידה, שמקיים מצוה בטיפולו באבידה,
 האם דינו כשומר חנם או כשומר שטר, ומשומר אבידה יש ללמוד
 למלוה על המשכון, שאף הוא מקיים מצוה, ובשומר אבידה נחלקו
 אמוראים, וכדלהלן.
 מביאה הגמרא את המחלוקת לגבי שומר אבידה: דְאִיתְמַר –
 שנאמרה מחלוקת זו בבית המדרש, שוֹמֵר אַבְדָּה, רַבָּה אָמַר, כיון
 שאינו מקבל שטר על שמירתו דינו כְּשׂוּמֵר הֶבְרָה שְׁחֵיב רַק עַל
 פְּשִׁיעָה,

מֵאֵי טַעְמִיהָ דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר – מהו טעמו של רבי אליעזר שאם אבד
 המשכון לא הפסיד המלוה את חובו, הלא כיון שהמשכון היה שוה
 כשיעור החוב, מסתבר שלקחו המלוה כדי שאם לא ישלם הלוח את
 חובו יוכל לגבותו מהמשכון, וכיון שיש לו הנאה במה שהוא סומך
 על המשכון הרי הוא עליו שומר שטר שחייב באחריות, וכיון שהיה
 המשכון שוה שיעור החוב, ואבד, יש לו להפסיד את חובו. אָלָא לֹא
 – אלא על כרחך יש לפרש את מחלוקתם כְּדִלָא שְׁוֵי שְׁעִיעוֹר וְזוּי –
 באופן שאין המשכון שוה שיעור מעות ההלוואה, אלא פחות מהן,
 וּבְדִשְׁמוּאֵל קָא מִפְּלְגִי – ונחלקו בסברתו של שמואל, שרבי אליעזר
 חולק על סברת שמואל, וסובר שכשהמשכון שוה פחות מהחוב אין
 המלוה לוקחו כמשכון כנגד כל החוב אלא לזכרון דברים בלבד,
 כראיה על קיום ההלוואה וכדי שלא יוכל הלוח לכפור בה, וכיון שכן
 הרי הוא שומר חנם בלבד, וכשאבד המשכון אין המלוה מפסיד
 כלום, אלא נשבע שלא פשע ושאינו ברשותו וגובה את כל חובו.
 ורבי עקיבא סובר כסברת שמואל שאף שהמשכון שוה פחות מהחוב
 נוטלו המלוה כמשכון כנגד כל החוב, והיינו שמקבל עליו שאם יאבד
 יפסיד את כל החוב, ולכן דינו כשומר שטר שחייב בגניבה ואבידה.
 דוחה הגמרא ביאור זה: לֹא – אין זה הביאור במחלוקת רבי אליעזר
 ורבי עקיבא, אלא כְּדִלָא שְׁוֵי – באופן שאין המשכון שוה כשיעור
 מעות ההלוואה, כּוּלֵי עֲלָמָא לִית לְהוּ דְשְׁמוּאֵל – בין רבי אליעזר ובין
 רבי עקיבא אינם סוברים כשמואל האומר שהמלוה מקבל על עצמו
 שאם יאבד המשכון יפסיד כל החוב, אלא לדעת רבי אליעזר אין
 המלוה מפסיד כלל מאבידת המשכון, ולדעת רבי עקיבא מפסיד רק
 כנגד שווי המשכון. וְהָכֵא, כְּדִשְׁוֵי שְׁעִיעוֹר וְזוּי – ומחלוקתם כאן היא
 במשכון השוה כשיעור מעות החוב, וּבְדִרַבִּי יִצְחָק קָא מִפְּלְגִי –
 ונחלקו בדין שאמר רבי יצחק, דְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִנֵּין לְכַעַל חוֹב
 (מלוה) שְׁקוּנָה את המְשֻׁבָּן להחשב בשלו עד זמן פרעון החוב,
 שְׁנִיאָמַר לענין חיוב המלוה להחזיר את המשכון ללוח העני בזמן
 שהוא צריך לו 'הַשֵּׁב תְּשִׁיב לוֹ אֶת הָעֵבוֹט כִּבְאֵי הַשֵּׁמֶשׁ וְשָׁב
 בְּשִׁלְמָתוֹ וּבְרַבִּי וְלֶךְ תְּהִיָּה צְדָקָה' (דברים כד יג), והיינו שהשבת
 המשכון נחשבת למלוה לצדקה, ואם המלוה אינו קוֹנֵה את
 המְשֻׁבָּן, צְדָקָה מִנֵּין לוֹ – מדוע נחשבת לו השבת המשכון לצדקה,
 הלא 'צדקה' הוא כינוי לנתינת ממון משל הנותן, וכאן הוא משיב

המשך ביאור למס' שבועות ליום שני עמ' א

אלא אתה חייב לשלם לי את הסלע הנוסף שהיה שוה המשכון יותר
 מהחוב, וְהִלָּה אֹמַר, לֹא כִי, אָלָא סְלַע הַלְוִיתִיךָ עֲלִי, כדברייך, וְרַק
 סְלַע הִיָּה המשכון שְׁוֵה, ולא יותר, ואמנם נפטרת מכל החוב, אך אני
 איני חייב להוסיף לך מאומה, שְׁמֹר המלוה משבועה, כיון שכפר
 בכל.
 הדין הרביעי: אמר הלוח למלוה סְלַע הַלְוִיתִנִי עֲלִי, וְשִׁתִּים הִיָּה
 שְׁוֵה, ונמצא שאתה חייב לשלם לי סלע נוסף שהיה המשכון שוה
 יותר מהחוב, וְהִלָּה אֹמַר לֹא כִי, אָלָא סְלַע הַלְוִיתִיךָ עֲלִי, וְהִמְשִׁיחָה
 דִּינָרִים הִיָּה שְׁוֵה, ואיני חייב לך אלא דינר אחד, תְּחִיב המלוה שבועת
 מודה במקצת שאינו חייב יותר מהדינר שהודה בו.
 מסיימת המשנה: וְזִמֵּי מַשְׁנֵיהֶם הוּא שְׁשֻׁבָּעַע על שווי המשכון, מִי
 שְׁהִפְקִדוֹן (המשכון) הִיא אֲצִלוֹ, והיינו המלוה ששומר על המשכון.
 משום שאם נחייב את הלוח שבועה, שְׁמָא יִשְׁבַּע זֶה – הלוח, שהיה
 המשכון שוה כדבריו, ולאחר מכן יוציא הִלָּה – המלוה, אֶת הַפְּקִדוֹן,
 שימצאנו, ושמא לא דקדק הלוח בשומתו של המשכון, ולכשיוציא
 המלוה את המשכון ויוכיח שאין האמת כדברי הלוח בטענתו כמה
 היה שוה המשכון, יתברר ששיקר הלוח בשבועתו, ועל ידי כך יפסל
 לעדות ולשבועה.

משנה

משנתינו מביאה ארבעה דינים בענין משכון שאבד, בשנים מהם
 המלוה הוא שתובע את הלוח, ובשנים מהם הלוח תובע את המלוה:
 הַמְלוּהָ אֶת חֲבִירוֹ עַל הַמְשֻׁבָּנו, וְאֶבֶד הַמְשֻׁבָּנו, וחייב המלוה לשלם
 את דמיו ללוח או לנכותם מדמי ההלוואה, הדין הראשון: אָמַר לוֹ
 המלוה ללוח סְלַע – ארבעה דינרים הַלְוִיתִיךָ עֲלִי – כנגד המשכון,
 וְשָׁקַל – ושני דינרים הִיָּה שְׁוֵה המשכון, ונמצא שאתה עדיין חייב לי
 שני דינרים היתירים על שווי המשכון, ואילו הִלָּה – הלוח אֹמַר, לֹא
 כִי, אָלָא אמנם סְלַע הַלְוִיתִנִי עֲלִי, כדברייך, אך בשווי המשכון אני
 חולק עליך וְטוֹעַן שְׁסֻלַּע הִיָּה שְׁוֵה, ולא רק שקל, וכיון שאבד
 המשכון הפסדת את החוב, ואיני חייב לך כלום, שְׁמֹר הלוח
 משבועה כיון שהוא כופר בכל.
 הדין השני: אמר המלוה ללוח סְלַע הַלְוִיתִיךָ עֲלִי, וְשָׁקַל הִיָּה שְׁוֵה,
 כאופן הראשון, ועדיין אתה חייב לי שקל, וְהִלָּה אֹמַר, לֹא כִי, אָלָא
 אמנם סְלַע הַלְוִיתִנִי עֲלִי, כדברייך, וְשִׁלְשָׁה דִּינָרִים הִיָּה שְׁוֵה
 המשכון, ואני חייב לך רק דינר אחד, תְּחִיב שבועת מודה במקצת על
 הדינר שכפר בו.
 הדין השלישי: אמר הלוח למלוה סְלַע הַלְוִיתִנִי עֲלִי, וְשִׁתִּים – ושתי
 סלעים הִיָּה המשכון שְׁוֵה, ונמצא שלא רק שנפטרת מכל החוב,

60 את החוב, ולא לגוביינא, ולכן אין המלוה נחשב למוחזק אפילו בחצי
61 מהחוב ואין המשכון מועיל שלא ישתמש החוב.

62 הדרן עלך שבועות הדיינין

63 פרק שביעי - כל הנשבעין

64 המשניות בפרק הקודם עסקו בשבועות שחיובה התורה, הפרק
65 שלפנינו עוסק ב'שבועות המשנה', כלומר שבועות שתקנו חכמי
66 המשנה.

67 משנה

68 כָּל הַנִּשְׁבָּעִין שֶׁבְּתוֹרָה - כֹּל הַמַּחְיִיבִים שְׁבוּעָה מִן הַתּוֹרָה, נִשְׁבָּעִין
69 וְלֹא מִשְׁלֵמִין - הַשְּׁבוּעָה מוּטְלָה עַל הַנִּתְבַּע וְפוֹטֵרֵת אוֹתוֹ מִתְּשׁוּלָם
70 שְׂדֵיָה מוּטְלָה עֲלָיו, אֲךָ אִין תּוֹבַע שֶׁנִּשְׁבַּע מִן הַתּוֹרָה וְעַל יַדֵי שְׁבוּעָתוֹ
71 נוֹטֵל מִמּוֹן. וְאֵלּוּ הֵם הַתּוֹבְעִים שֶׁתִּיקְנוּ לָהֶם חֻכְמִים שִׁדְיָה נִשְׁבָּעִין
72 וְנִזְמָלִין. הַשְּׂכִיר, וְהַנְּגוּל, וְהַנְּחָבֵל, וְשֶׁכָּנְגְדוֹ חָשׂוּד עַל הַשְּׁבוּעָה -
73 תּוֹבַע, שֶׁהִתְבַּע שֶׁכָּנְגְדוֹ הַתְּחִיבִי שְׁבוּעָה וְאִינוּ יֹכֵל לְהִשְׁבַּע מִחֻמַּת
74 שֶׁהוּא חָשׂוּד לְהִשְׁבַּע לְשָׂקֵר. וְהַנְּגִי עַל הַכְּתוּב בַּפְּנִקְסוֹ, שְׁבוּ הוּא
75 רוּשֵׁם אֵת הַדְּבָרִים שֶׁהוּא מוֹכֵר בַּהֲקֵפָה.

76 מִבִּאֲרַת הַמִּשְׁנָה כֹּל אַחַת מֵהַשְּׁבוּעוֹת: הַשְּׂכִיר' בִּיצֵד, אָמַר לוֹ
77 הַשְּׂכִיר לְבַעַל הַבַּיִת, תֵּן לִי שְׂכָרִי שֵׁשׁ לִי בְּיָדְךָ - תֵּן לִי אֵת שְׂכֵר
78 הַמִּלְאכָה שֶׁשְׂעִיתִי אֶצְלָךְ, הוּא - בַּעַל הַבַּיִת אֹמֵר, נִתְתִּי לְךָ אֵת
79 שְׂכָרְךָ, וְהִלַּח - וְהַשְּׂכִיר אֹמֵר לֹא נִמְלָתִי, הוּא - הַשְּׂכִיר נִשְׁבָּע שֶׁלֹּא
80 קִיבַל אֵת שְׂכָרוֹ, וְנִזְמָל.

81 רַבִּי יְהוּדָה חוֹלֵק וְאֹמֵר, אִין הַשְּׂכִיר נִשְׁבַּע וְנוֹטֵל עַד שֶׁתְּהָא שָׁם
82 מִקְצַת הַדְּרָאָה - אֲלֵא בּוֹמֵן שֶׁבַעַל הַבַּיִת מוֹדָה בְּמִקְצַת, שְׁסוּבֵר רַבִּי
83 יְהוּדָה שֶׁלֹּא תִיקְנוּ לְשָׂכִיר שִׁישְׁבַע וְיִטוֹל אֲלֵא בִּאֲפוֹן שִׁישׁ חַיּוּב
84 שְׁבוּעָה מִן הַתּוֹרָה עַל בַּעַל הַבַּיִת הַנִּתְבַּע, שֶׁאֵז הַפְּכוּ חֻכְמִים אֵת
85 הַשְּׁבוּעָה מִהִתְבַּע לְתוֹבַע. מִבִּאֲרַת הַמִּשְׁנָה: בִּיצֵד הוּא דִינוֹ שֶׁל רַבִּי
86 יְהוּדָה, אָמַר לוֹ הַשְּׂכִיר, תֵּן לִי שְׂכָרִי חֲמִשִּׁים דִּינָר שֶׁל כֶּסֶף שֵׁשׁ לִי
87 בְּיָדְךָ, וְהוּא - וְבַעַל הַבַּיִת אֹמֵר לוֹ הַתְּקַבְּלָתִי דִּינָר זָהָב, שֶׁהוּא
88 עֶשְׂרִים וְחֻמְשָׁה דִינָרֵי כֶּסֶף, וְאִין חַיּוּב לְךָ רַק עֶשְׂרִים וְחֻמְשָׁה דִינָרֵי
89 כֶּסֶף, שֶׁמֵן הַתּוֹרָה בַּעַל הַבַּיִת חַיּוּב שְׁבוּעַת מוֹדָה בְּמִקְצַת, וְחֻכְמִים
90 הַפְּכוּ אֵת הַשְּׁבוּעָה, וְאִמְרוּ שֶׁהַשְּׂכִיר שֶׁהוּא הַתּוֹבַע יִשְׁבַע וְיִטוֹל אֵת
91 שְׂכָרוֹ, אֲךָ בִּאֲפוֹן שֶׁבַעַל הַבַּיִת כּוֹפֵר בְּכֹל לֹא תִיקְנוּ שֶׁהַשְּׂכִיר יִשְׁבַּע
92 וְיִטוֹל.

93 מִמְּשִׁיכָה הַמִּשְׁנָה וּמִפְרֵשֶׁת אֵת הַדִּין הַשְּׁנִי: 'נְגוּל' בִּיצֵד, אָדָם הַנוֹשֵׂה
94 בַּחֲבִירוֹ מִמוֹן, וְהָיוּ עֲדִים מְעִידִין אוֹתוֹ - אֵת הַמְלוּה שֶׁנִּכְנַס לְבֵיתוֹ
95 שֶׁל הַלוֹה כְּדִי לְמַשְׁכְּנוֹ שֶׁלֹּא בְּרִשׁוֹת - לֵלֵא רִשׁוֹת הַבַּעֲלִים וְשֶׁלֹּא
96 בְּרִשׁוֹת בֵּית דִּין, הוּא - הַלוֹה אֹמֵר כִּלְיִי נִמְלָתִי שֶׁלֹּא כְּדִין וְעַלִּיךְ
97 לְהַשִּׁיבֵם בֵּית דִּין, וְהוּא - הַמְלוּה אֹמֵר לֹא נִמְלָתִי, הָרִי הוּא - הַלוֹה
98 נִשְׁבָּע מוֹדָה בְּטַל הַמְלוּה מִבֵּיתוֹ, וְנִזְמָל.

99 רַבִּי יְהוּדָה חוֹלֵק גַּם בְּדִין זֶה וְאֹמֵר, אִין הַנְּגוּל נִשְׁבַּע עַד שֶׁתְּהָא שָׁם
100 מִקְצַת הַדְּרָאָה שֶׁל הַגּוֹזֵן, שֶׁאֵז יֵשׁ חַיּוּב שְׁבוּעָה דְאֹרִייתָא עַל הַגּוֹזֵן
101 וְהַפְּכוּה חֻכְמִים עַל הַנְּגוּל, בִּיצֵד, אָמַר לוֹ הַלוֹה לְמַלוּה, שְׁנֵי בְּלִים
102 נִמְלָתִי, וְהוּא אֹמֵר לֹא נִמְלָתִי אֲלֵא אַחַד, מְעַקֵּר הַדִּין חַיּוּב הַמְלוּה
103 שְׁבוּעַת מוֹדָה בְּמִקְצַת שֶׁפְּטוּר מִהַכְּלִי שְׁכּוֹפֵר בוֹ, וְתִיקְנוּ חֻכְמִים
104 שִׁישְׁבַע הַלוֹה וְיִטוֹל.

105 מִמְּשִׁיכָה הַמִּשְׁנָה וּמִבִּאֲרַת: 'הַקְּבֵל' בִּיצֵד, הָיוּ עֲדִים מְעִידִים אוֹתוֹ -
106 אֵת הַחוּבֵל שֶׁנִּכְנַס הַנַּחְבֵּל תַּחַת יָדוֹ - לְרִשׁוֹתוֹ כִּשְׁהוּא שְׁלֵם, וְיִצֵּא
107 חֲבּוּל, וְאָמַר לוֹ הַנַּחְבֵּל, אַתָּה חֲבַלְתָּ בִּי, וְהוּא אֹמֵר לֹא חֲבַלְתָּ,
108 הָרִי זֶה נִשְׁבָּע שֶׁהִלָּה חֲבַל בוֹ, וְנִזְמָל.

109 רַבִּי יְהוּדָה חוֹלֵק וְאֹמֵר, אִינוּ חַיּוּב שְׁבוּעָה עַד שֶׁתְּהָא שָׁם מִקְצַת
110 הַדְּרָאָה, בִּיצֵד, אָמַר לוֹ חֲבַלְתָּ בִּי תְּפִים - שְׁתֵּי חֲבֻלוֹת, וְהִלָּה אֹמֵר
111 לֹא חֲבַלְתָּ בְּךָ אֲלֵא אַחַת, נִשְׁבַּע הַנַּחְבֵּל שֶׁחֲבַל בוֹ שְׁתֵּי חֲבֻלוֹת,
112 וְנוֹטֵל.

113 מִמְּשִׁיכָה הַמִּשְׁנָה וּמִבִּאֲרַת: 'שֶׁכָּנְגְדוֹ חָשׂוּד עַל הַשְּׁבוּעָה' - אִם הִיָּה
114 הַנִּתְבַּע מַחְיִיב שְׁבוּעָה, וְאִינוּ יֹכֵל לְהִשְׁבַּע מִחֻמַּת שֶׁהוּא חָשׂוּד,
115 נִשְׁבַּע הַתּוֹבַע וְנוֹטֵל, בִּיצֵד,

1 יָרֵב יוֹסֵף אָמַר, בְּשׂוֹמֵר שְׂכָר דְמִי - הוּא נַחֲשָׁב, וְשָׂכְרוֹ הוּא שְׁבַשְׁעָה
2 שֶׁהוּא עֹסֵק בְּמִצּוֹת הַשֶּׁבֶת אֲבִידָה, הוּא פְּטוּר מִלְּתָת פְּרוּטָה לְעַנִּי,
3 שֶׁהָרִי הַעוֹסֵק בְּמִצּוֹה פְּטוּר מִלְּעִשׂוֹת מִצּוֹה אַחֲרָת. אִמְנַם רַבָּה סוֹבֵר
4 שֶׁאִין דִּי בְּהִנָּאָה זֶה לְהַחֲשִׁיבוֹ כְּשׂוֹמֵר שְׂכֵר, כִּיּוֹן שֶׁאִינָה מִצְוִיָּה. וְבוּזָה
5 נַחֲלָקוּ הַתְּנָאִים, שְׁלַרְבִּי עֵקִיבָא דִינוֹ כְּשׂוֹמֵר שְׂכֵר, וְלִכֵּן אִם אֲבַד
6 הַמִּשְׁכּוֹן הַפְּסִיד, וְלַרְבִּי אֲלִיעִזֵּר דִּינוֹ כְּשׂוֹמֵר חֲנֹם, וְלֹא הַפְּסִיד.

7 שׂוֹאֲלַת הַגְּמָרָא: לְיָמָא דְרַב יוֹסֵף תְּנָאִי הָיָא - שְׁמָא נִאֲמַר שְׂדַרְבִּי רַב
8 יוֹסֵף תְּלוּיִים בְּמַחֲלוּקַת תְּנָאִים זֶה, שְׂרַבִּי עֵקִיבָא סוֹבֵר כְּרַב יוֹסֵף, שְׂכִיּוֹן
9 שֶׁאֵף הַמְלוּה עֵשָׂה מִצּוֹה בְּמַעֲשֵׂה הַהֲלוּאָה, וּבִשְׁעַת מִצְוֹתוֹ נִפְטָר
10 מִלְּתִין פְּרוּטָה לְעַנִּי, הָרִי שֶׁתְּמוּרַת הַנָּאָה זֶה נַעֲשֵׂה שׂוֹמֵר שְׂכֵר עַל
11 הַמִּשְׁכּוֹן, וְחַיּוּב בְּאֲחִירוֹתוֹ, וְלִכֵּן כִּשְׂאֲבַד הַמִּשְׁכּוֹן נִפְטָר הַלוֹה מִלְּשֵׁלֵם
12 אֵת חוּבוֹ, וְרַבִּי אֲלִיעִזֵּר סוֹבֵר כְּרַבָּה שֶׁאִינוּ נַעֲשֵׂה שׂוֹמֵר שְׂכֵר תְּמוּרַת
13 הַנָּאָה זֶה שֶׁאִינָה מִצְוִיָּה, וְלִכֵּן אֵף שֶׁאֲבַד הַמִּשְׁכּוֹן אִין הַמְלוּה מִפְּסִיד
14 אֵת הַחוּב, אֲלֵא יִשְׁבַּע הַמְלוּה, וְהַלוֹה חַיּוּב לְשֵׁלֵם.

15 מְשִׁיבָה הַגְּמָרָא: לֹא - אִין הַכְּרָח לּוֹמֵר כֵּן, אֲלֵא אֲפֻשֵׁר לּוֹמֵר שֶׁבְּשׂוֹמֵר
16 אֲבִידָה, דְּכּוּלֵּי עֲלָמָא אֵית לְהוֹ דְרַב יוֹסֵף - בִּין רַבִּי אֲלִיעִזֵּר וּבִין רַבִּי
17 עֵקִיבָא סוֹבְרִים כְּרַב יוֹסֵף, שֶׁהִמְרִיצָא נַחֲשָׁב לְשׂוֹמֵר שְׂכֵר, וְהִקְבָּא,
18 בְּמַלּוּה צְרִיךְ לְמַשְׁכּוֹן קָא מִיפְּלִגִי - מַחֲלוּקַתָּם הִיא בְּמַלוּה עַל
19 הַמִּשְׁכּוֹן וְרוּצָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בוֹ, וּמִפְּחִית מַחְוָבוֹ שֶׁל הַלוֹה תְּמוּרַת
20 הַשִּׁימוּשׁ בְּמִשְׁכּוֹן, מָר - רַבִּי עֵקִיבָא סָבַר שֶׁאִפִּילוֹ בְּאֲפוֹן זֶה מִצְוָה קָא
21 עֵבִיד - הוּא מְקַיִם מִצְוָה, וְלִכֵּן דִּינוֹ כְּשׂוֹמֵר שְׂכֵר, וּבִאֲבִידַת הַמִּשְׁכּוֹן
22 אִיבַד אֵת חוּבוֹ. וְמָר - וְרַבִּי אֲלִיעִזֵּר סָבַר, לֹא מִצְוָה קָא עֵבִיד -
23 בְּאֲפוֹן זֶה אִין לוֹ מִצְוָה, כִּיּוֹן שֶׁלְּהִנָּאָתוֹ הוּא מִתְּכּוּיָן, וְלַפִּיכָר אִינוּ
24 נַחֲשָׁב שׂוֹמֵר שְׂכֵר, וְלֹא הַפְּסִיד בְּאֲבִידַת הַמִּשְׁכּוֹן.

25 הַגְּמָרָא חוֹרֵת לְדוּן בְּדִינוֹ שֶׁל שְׁמוּאֵל, שֶׁאִם אִיבַד הַמְלוּה אֵת
26 הַמִּשְׁכּוֹן הַפְּסִיד אֵת כֹּל הַחוּב, וּמִבְּרַרְתָּ הָאֵם דִּינוֹ תְּלוּי בְּמַחֲלוּקַת
27 תְּנָאִים. מִבְּרַרְתָּ הַגְּמָרָא: לְיָמָא כְּתַנָּאִי - שְׁמָא נִאֲמַר שְׂדִינוֹ שֶׁל
28 שְׁמוּאֵל תְּלוּי בְּמַחֲלוּקַת תְּנָאִים זֶה, שְׁנִינוּ בְּבִרְיֵיתָא, הַמְלוּה אֵת הַכִּירוֹ
29 עַל הַמַּשְׁכּוֹן, וְנִכְנַסָּה שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה, אֵף עַל פִּי שֶׁהַמִּשְׁכּוֹן אִינוּ שׂוּה
30 אֲלֵא פְּלָנָא - חֲצִי מִהַחוּב, אִינוּ מַשְׁמַט - אִין הַלוּאָה זֶה נִשְׁמַטָּה, כִּיּוֹן
31 שֶׁנִּאֲמַר בְּתוֹרָה לֹא יִגַּשׁ אֵת רְעֵהוּ (דְּבָרִים טו, ו) וְהַמְחֻזָּק מִשְׁכּוֹן אִינוּ
32 נוֹגֵשׁ בַּלּוּה שְׁהָרִי יֹכֵל לְגַבּוֹת אֵת חוּבוֹ מִהַמִּשְׁכּוֹן, דְּכָרִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן
33 בֵּן גַּמְלִיאֵל. רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא אֹמֵר, אִם הָיָה שׂוּי מִשְׁכּוֹנוֹ בְּכָנְגְד
34 חוּבוֹ אִינוּ מַשְׁמַט, וְאִם לֹא, אֲלֵא שׂוּי הַמִּשְׁכּוֹן הוּא פְּחוּת מִדְּמִי
35 הַהֲלוּאָה, מַשְׁמַט. וְיֵשׁ לְבַר, מֵאִי 'אִינוּ מַשְׁמַט' דְּקָאֲמַר תְּנָא קָמָא,
36 דְּהִיִּינוּ רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֵּן גַּמְלִיאֵל, אִילִימָא - אִם נִאֲמַר שֶׁהַכוּוּנָה הִיא
37 שְׂרַק מַחְצִית הַהֲלוּאָה שֶׁכָּנְגְדוֹ - כְּנַגְד שׂוּי הַמִּשְׁכּוֹן, אִינָה נִשְׁמַטָּה,
38 אֲבַל מַחְצִית הַשְּׁנִיָּה נִשְׁמַטָּה, מִכְּלָל - הָרִי מִשְׁמַע מַה דְּרַבִּי יְהוּדָה
39 הַנְּשִׂיא סָבַר דְּכָנְגְדוֹ נְמִי מַשְׁמַט - אֵף מַחְצִית הַהֲלוּאָה שֶׁכְּנַגְד
40 הַמִּשְׁכּוֹן נִשְׁמַטָּה, וְבוּזָה הֵם חוֹלְקִים, וְאִם כֵּן קִשָּׁה, אֲלֵא אֲמַאי תְּפִים
41 מַשְׁכּוֹן - לְאִיזָה צוֹרֵךְ לִקַּח הַמְלוּה מִשְׁכּוֹן כְּנַגְד חוּבוֹ, אִם לֹא מִשׁוּם
42 רִצּוֹן לְהִיּוֹת בְּטוֹחַ לְכֹל הַפְּחוּת מִמַּחְצִית מִהַחוּב, וְאִם כֵּן מוֹכֵר
43 שְׁלֹגֵי חֵלֶק זֶה שֶׁל חוּבוֹ אִינוּ נוֹגֵשׁ, וְאִין שְׁבִיעִית מִשְׁמַטָּתוֹ. אֲלֵא
44 לֹא - בּוּדָאִי יֵשׁ לְפָרֵשׁ שֶׁאִינוּ מַשְׁמַט' שֶׁאֲמַר רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֵּן גַּמְלִיאֵל
45 הַכוּוּנָה הִיא כְּנַגְד כּוּלָּה - כְּנַגְד כֹּל הַחוּב, וְהִיִּינוּ שְׂכֵל הַחוּב אִינוּ
46 נִשְׁמַט, וְאִילוֹ רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא סוֹבֵר שְׂרַק מַחְצִית הַחוּב שֶׁכְּנַגְד
47 הַמִּשְׁכּוֹן אִינָה נִשְׁמַטָּה, אֵף מַחְצִית הַשְּׁנִיָּה נִשְׁמַטָּה, וְכָדָא שְׁמוּאֵל קָא
48 מִיפְּלִגִי - וְנַחֲלָקוּ בְּדִינוֹ שֶׁל שְׁמוּאֵל, שְׂרַבֵּן שְׁמַעוֹן בֵּן גַּמְלִיאֵל סוֹבֵר
49 שֶׁאֵף עַל פִּי שֶׁאִין הַמִּשְׁכּוֹן שׂוּה כְּשִׁיעוֹר הַחוּב הַמְלוּה מִקְבֵּלוֹ כְּנַגְד
50 כּוּלָּה, כִּשְׁמוּאֵל, וְאִילוֹ רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא סוֹבֵר שֶׁאִין נַחֲשָׁב מִשְׁכּוֹן
51 אֲלֵא כְּנַגְד שׂוּי, וּמַחְצִית הַחוּב הַנוֹסַפֵּת אִינָה נִשְׁמַטָּה.

52 דוּחָה הַגְּמָרָא: לֹא - אִין הַכְּרָח לְבַאֵר כֵּךְ אֵת מַחֲלוּקַתָּם, אֲלֵא לְעוֹלָם
53 אִינוּ מַשְׁמַט' שֶׁאֲמַר רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֵּן גַּמְלִיאֵל הַכוּוּנָה כְּנַגְדוֹ - כְּנַגְד
54 הַמִּשְׁכּוֹן בְּלַבָּד, וְחֵלֶק הַחוּב שֶׁאִין כְּנַגְדוֹ מִשְׁכּוֹן לְדַבְרֵי הַכֹּל נִשְׁמַט,
55 וְכָהֵא קָמִיפְּלִגִי - וְבוּזָה נַחֲלָקוּ, תְּנָא קָמָא - רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֵּן גַּמְלִיאֵל
56 סָבַר, חֵלֶק הַחוּב שֶׁכָּנְגְדוֹ אִינוּ נִשְׁמַט, וְאִילוֹ רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא סָבַר,
57 כְּנַגְדוֹ נְמִי מַשְׁמַט - אֵף מַחְצִית הַחוּב שֶׁכְּנַגְד שׂוּי הַמִּשְׁכּוֹן נִשְׁמַטָּה,
58 וְדִקָּא אֲמַרְתָּ - וּמָה שֶׁהַקְּשִׁית לְמַאי תְּפִים לִיָּה מַשְׁכּוֹן - לְאִיזָה צוֹרֵךְ
59 לִקַּח הַמְלוּה מִשְׁכּוֹן, לְזָרְיוֹן דְּכָרִים בְּעֲלָמָא, וְהִיִּינוּ רַק כְּדִי לְהוֹכִיר